

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่..... ๗๔๑๘
วันที่ ๑๐ มี.ย. ๒๕๔๘

ที่ ทก 0500/ 96

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
89/2 หมู่ 3 บมจ. ทศท. คอร์ปอเรชั่น อาคาร 9
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

๘ มิถุนายน 2548

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. ...

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สรุปสาระสำคัญประกอบร่างพระราชกฤษฎีกา การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. ...จำนวน 20 ชุด
2. บันทึกวิเคราะห์สรุปร่างพระราชกฤษฎีกาการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. ... จำนวน 20 ชุด
3. บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชกฤษฎีกาการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. ... จำนวน 20 ชุด
4. เอกสารสรุปย่อโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จำนวน 20 ชุด
5. พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2508 จำนวน 20 ชุด
6. พระราชกฤษฎีกา การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2543 จำนวน 20 ชุด

ด้วย กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้รับรายงานจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ว่าพระราชกฤษฎีกาการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2543 จะสิ้นสุดลง ดังนั้นเพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการต่อเนื่องต่อไปได้เกี่ยวกับลักษณะและสภาพการทำงานของประชากรทั่วราชอาณาจักร ในรายละเอียดต่างๆ ของการมีงานทำและการว่างงาน จำนวนผู้มีงานทำตามชนิดของอาชีพ และประเภทของอุตสาหกรรม ชั่วโง่งการทำงานในระยะเวลาแห่งการสำรวจ การทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับกลางและสูง ตลอดจนรายได้ของผู้มีงานทำ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนกำลังคนและกำหนดนโยบายเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4

.../ โดยที่

โดยที่การทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จะต้องกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา
ตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2508 มาตรา 15 สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้นำเสนอร่างพระราช
กฤษฎีกาดังกล่าว เพื่อให้กระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสารดำเนินการต่อไป ซึ่งกระทรวงเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวิทย์ คุณกิตติ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

โทร. 0 2281 0333 ต่อ 1222

โทรสาร 0 2281 8617

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชกฤษฎีกาการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วราชอาณาจักร

เหตุผล

เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2543 จะหมดอายุในวันที่ 30 มีนาคม 2549 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จะทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรต่อไป เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและสภาพการทำงานของประชากรทั่วราชอาณาจักรในรายละเอียดต่าง ๆ เช่น ชื่อของบุคคล อายุ เพศ ความเกี่ยวพันในครอบครัวสถานภาพสมรส การเคลื่อนย้ายถิ่นที่อยู่ จำนวนและลักษณะของผู้มีงานทำและการว่างงาน จำนวนผู้มีงานทำตามชนิดของอาชีพและประเภทของอุตสาหกรรมที่ทำอยู่ ชั่วโมงการทำงานในระยะเวลาแห่งการสำรวจ การทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับสูงและระดับกลาง ตลอดจนรายได้ของแต่ละบุคคล เพื่อนำข้อมูลนั้นมาใช้ในการวางแผนกำลังคน กำหนดนโยบายเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ร่าง
พระราชกฤษฎีกา
การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร
พ.ศ.

.....
ให้ไว้ ณ วันที่ พ.ศ.
เป็นปีที่ .. ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วราชอาณาจักร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ
มาตรา 15 ของพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2508 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการ
จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 34 และมาตรา 35 ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาการสำรวจภาวะการทำงานของ
ประชากร พ.ศ. ”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2549 เป็นต้นไป

มาตรา 3 พระราชกฤษฎีกานี้ให้มีอายุห้าปี

มาตรา 4 ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำการ
สำรวจภาวะการทำงานของประชากรเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและสภาพการทำงานของ
ประชากรทั่วราชอาณาจักร เพื่อใช้ในการวางแผนกำลังคน การกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

มาตรา 5 เขตท้องที่ที่จะทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรได้แก่ทุกเขตท้องที่
ทั่วราชอาณาจักร

มาตรา 6 ให้เจ้าบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ผู้ประกอบกิจการโรงงานหรือ
เจ้าของสำนักงานซึ่งอยู่ในเขตท้องที่ตามมาตรา 5 เป็นผู้กรอกรายการในใบแบบหรือใบกำหนดข้อมูลตาม

มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรักษาการตาม
พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

สรุปสาระสำคัญประกอบร่างพระราชกฤษฎีกาการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร

พ.ศ.

1. เรื่องเดิม

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ประกาศใช้พระราชกฤษฎีกา การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2543 ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 117 ตอนที่ 115 ก ลงวันที่ 4 ธันวาคม 2543 แล้ว แต่เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมีอายุ 5 ปี โดยจะสิ้นสุดในวันที่ 30 มีนาคม 2549 นี้ ซึ่งตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2508 มาตรา 15 ระบุไว้ว่า เมื่อจะทำสำมะโนหรือการสำรวจเพื่อปฏิบัติงานตามโครงการสถิติใด ๆ ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แต่เนื่องจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ มีงานโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ซึ่งจะต้องปฏิบัติต่อเนื่องทุกปี จึงต้องตราพระราชกฤษฎีกา เพื่อให้งานโครงการดังกล่าวสามารถปฏิบัติต่อไปได้

2. เรื่องที่เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

สำนักงานสถิติแห่งชาติใคร่ขอให้ คณะรัฐมนตรีพิจารณานุมัติร่างพระราชกฤษฎีกา การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. ซึ่งพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ยังคงไว้ซึ่งเนื้อหาสาระของพระราชกฤษฎีกาการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรฉบับปี พ.ศ. 2543 ทุกประการ โดยให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 31 มีนาคม 2549 เพื่อให้สามารถดำเนินการสำรวจต่อเนื่องต่อไปได้ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ตามมาตรา 4 ของพระราชกฤษฎีกานี้

3. ผลกระทบของการมีมติคณะรัฐมนตรี

หากคณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่สำนักงานสถิติแห่งชาติเสนอแล้ว จะมีข้อดีของผลกระทบดังนี้

3.1 ทำให้รัฐบาลมีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นทางด้านประชากรและแรงงานไว้ใช้ในการวางแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการใช้แรงงานภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง

3.2 สำนักงานสถิติแห่งชาติ จะสามารถดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สำคัญ และจำเป็นทางด้านประชากรและแรงงานอย่างต่อเนื่องต่อไปอย่างถูกต้อง โดยมีพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2508 รองรับ ซึ่งมีผลให้พนักงานเก็บรวบรวมข้อมูลมีอำนาจปฏิบัติงานได้และผู้นิให้ข้อมูลได้รับความคุ้มครองความลับของข้อมูลด้วย

บันทึกวิเคราะห์สรุป
ร่างพระราชกฤษฎีกาการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ.

1. ความจำเป็นที่ออกพระราชกฤษฎีกา

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรโดยต่อเนื่องกันมาทุกปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2506 จนถึงปัจจุบัน ตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2508 มาตรา 15 ซึ่งระบุไว้ว่าเมื่อจะทำสำมะโนหรือการสำรวจ เพื่อปฏิบัติงานตามโครงการสถิติใดให้กำหนดพระราชกฤษฎีกา และสำนักงานสถิติแห่งชาติได้ทำการสำรวจโครงการดังกล่าว ภายใต้พระราชกฤษฎีกาการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรมาโดยตลอด พระราชกฤษฎีกาฉบับล่าสุดคือ พระราชกฤษฎีกาการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2543

2. เหตุที่ต้องเสนอในเวลาดังกล่าว

เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2543 จะสิ้นสุดอายุลง ในวันที่ 30 มีนาคม 2549

3. สรุปสาระและเหตุผล

ร่างพระราชกฤษฎีกานี้มี 7 มาตรา โดยมีสาระสำคัญให้สำนักงานสถิติแห่งชาติ ดำเนินการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วราชอาณาจักร เพื่อให้ปฏิบัติถูกต้องตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2508

เอกสารสรุปย่อ โครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร

1. ความเป็นมา

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วประเทศอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2506 โดยในช่วงแรกทำการสำรวจปีละ 2 รอบ และใน พ.ศ. 2527 ถึง พ.ศ. 2540 ได้ทำการสำรวจปีละ 3 รอบ โดยรอบที่ 1 ทำการสำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ เป็นช่วงหน้าแล้งนอกฤดูการเกษตร รอบที่ 2 สำรวจในเดือนพฤษภาคม เป็นช่วงที่กำลังแรงงานใหม่ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม เป็นช่วงฤดูการเกษตร และต่อมาใน พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ได้เพิ่มการสำรวจอีก 1 รอบรวมเป็น 4 รอบ โดยทำการสำรวจในเดือนพฤศจิกายน ของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงฤดูการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร ทั้งนี้เพื่อเป็นการนำเสนอข้อมูลที่สะท้อนถึงภาวะการมีงานทำ การว่างงานและการประกอบกิจกรรมต่างๆ ของประชากรทั้งประเทศเป็นรายไตรมาสและต่อเนื่องครบทุกช่วงเวลาของปี

เนื่องจากความจำเป็นต้องการใช้ข้อมูล เพื่อใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายในระดับจังหวัดมีมากขึ้น สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้นโดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2537 ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำเสนอข้อมูลในระดับจังหวัดได้ โดยเสนอเฉพาะรอบการสำรวจของเดือนกุมภาพันธ์และเดือนสิงหาคมเท่านั้น การสำรวจรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2541 ซึ่งจัดทำเป็นครั้งแรกได้เสนอผลในระดับจังหวัดด้วยและตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา ผลการสำรวจทั้ง 4 รอบได้เสนอผลในระดับจังหวัด

หลังจากเกิดภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจกลางปี 2540 ความต้องการใช้ข้อมูลเพื่อการวางแผนและกำหนดนโยบายด้านแรงงานมีมากขึ้นและเร่งด่วนขึ้น ในปี 2544 จึงได้เริ่มดำเนินการสำรวจเป็นรายเดือนแล้วนำเสนอ 3 เดือนรวมกันเพื่อเสนอข้อมูลเป็นรายไตรมาส โดยข้อมูลที่สำคัญสามารถนำเสนอในระดับจังหวัด สำหรับข้อมูลของเดือนที่ตรงกับรอบการสำรวจเดิม คือข้อมูลเดือนกุมภาพันธ์ พฤษภาคม และสิงหาคม ได้จัดทำสรุปผลการสำรวจเฉพาะข้อมูลที่สำคัญเพื่อสามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลแต่ละรอบของปีที่ผ่านมาได้ และการสำรวจตั้งแต่เดือนกันยายน 2544 เป็นต้นมา สามารถนำเสนอผลของการสำรวจเป็นรายเดือนทุกเดือนโดยสามารถเสนอผลในระดับภาคเท่านั้นเนื่องจากตัวอย่างไม่มากพอที่จะนำเสนอในระดับย่อยกว่านี้

ในขณะเดียวกันได้มีการปรับอายุผู้อยู่ในกำลังแรงงานจาก 13 ปีขึ้นไปเป็น 15 ปีขึ้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายการใช้แรงงานเด็ก ปรับปรุงการจัดจำแนกประเภทของอาชีพ อุตสาหกรรมและสถานภาพการทำงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในปัจจุบันเพื่อให้สามารถเปรียบเทียบข้อมูลกันได้และ

มีการปรับเขตการปกครองจากเดิมเขตสุขาภิบาลถูกนำเสนอรวมเป็นนอกเขตเทศบาล มารวมเป็นในเขตเทศบาล เนื่องจากกฎหมายการเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542

2. วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรเพื่อประมาณจำนวนและลักษณะของกำลังแรงงานภายในประเทศและในจังหวัดต่าง ๆ ในแต่ละไตรมาสของข้อมูลสถิติที่ได้จากการสำรวจ

1. จำนวนประชากรในวัยทำงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป) และจำนวนประชากรนอกวัยทำงาน จำแนกตามเพศ
2. จำนวนประชากรในวัยทำงาน จำแนกตามสถานภาพแรงงาน อายุ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษาที่สำเร็จ
3. จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามลักษณะที่น่าสนใจ เช่น อายุ เพศ การศึกษาที่สำเร็จ อาชีพ อุตสาหกรรม สถานภาพการทำงาน ชั่วโมงทำงาน ค่าจ้าง เงินเดือน และผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ได้รับจากการทำงาน
4. จำนวนผู้ว่างงาน จำแนกตามลักษณะบางประการที่น่าสนใจ เช่น ระยะเวลาในการหางานทำงานที่ทำครั้งสุดท้าย สาเหตุการว่างงาน เป็นต้น

ในการวางแผนและกำหนดนโยบายการใช้แรงงานของประเทศนั้น จำเป็นต้องใช้ข้อมูลพื้นฐานทางด้านข่าวสารตลาดแรงงาน ที่มีความต่อเนื่องในลักษณะของอนุกรมเวลา จากท้องที่ที่มีสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน คือ จากในเขตและนอกเขตเทศบาล นอกจากนี้ลักษณะการใช้แรงงานของประชากรในแต่ละช่วงเวลาของปี ก็มีความแตกต่างกัน เช่น ช่วงในฤดูการเกษตรและนอกฤดูการเกษตร เป็นต้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีและใช้ข้อมูลจากแต่ละช่วงเวลานั้นด้วย และสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนสำหรับในช่วงของประเทศประสบปัญหาภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ ข้อมูลผู้ว่างงานเป็นดัชนีสำคัญที่ชี้ให้เห็นถึงความรุนแรงของปัญหาทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมจึงมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลที่มีความถี่มากขึ้นเป็นรายเดือน

3. ประโยชน์ที่ได้รับ

3.1 ข้อมูลสถิติที่ได้จากการสำรวจนี้ เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนกำหนดนโยบายการใช้ทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพ ใช้ในการติดตามและประเมินผลแผนดังกล่าวด้วย และสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนาและพิจารณาวางมาตรฐานการใช้แรงงานภายในประเทศให้รัดกุมยิ่งขึ้น

3.2 ใช้ข้อมูลพื้นฐานทางด้านแรงงานนี้เป็นหลักในการวางแผนทางเพื่อประสานกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ด้านอื่น ๆ เช่น แผนการศึกษาของชาติ แผนต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการย้ายถิ่นของประชากรภายในประเทศ เป็นต้น

3.3 ใช้ในการจัดทำสถิติผลิตภัณฑ์ในประเทศเบื้องต้นรายไตรมาส

3.4 ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปใช้ศึกษาเปรียบเทียบกับต่างประเทศได้ เพราะรายการข้อมูลที่เก็บรวบรวมและการจัดจำแนกข้อมูลต่าง ๆ ได้ทำตามข้อเสนอแนะขององค์การสหประชาชาติเป็นส่วนใหญ่

3.5 ข้อมูลจากการสำรวจนี้ ยังเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิเคราะห์ วิจัย ในสถาบันการศึกษาระดับสูง และหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชนเป็นอันมาก เห็นได้จากการที่มีผู้ใช้ข้อมูลเพิ่มจำนวนมากขึ้นมาโดยตลอด

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

โครงการนี้ดำเนินการโดยใช้ระเบียบวิธีการสำรวจด้วยตัวอย่าง กล่าวคือ เลือกครัวเรือนตัวอย่างจากทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักร โดยใช้ระเบียบวิธีทางสถิติ ส่วนการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลโดยตรง โดยส่งเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นพนักงานและพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติไปพบสมาชิกของครัวเรือนที่ตกเป็นตัวอย่างสัมภาษณ์ และบันทึกข้อมูลตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในแบบสอบถาม

ระยะเวลาในการดำเนินการสำรวจ กำหนดไว้ดังนี้ คือ

จะดำเนินการสำรวจเป็นรายเดือน คาบเวลาในการดำเนินการสำรวจคือ วันที่ 1 - 12 ของทุกเดือน

5. ปริมาณงานที่จะทำ

ระเบียบวิธีการสำรวจด้วยตัวอย่างที่ใช้ ใช้ตัวอย่างจากแต่ละเขตของทุกจังหวัดทั่วประเทศ โดยใช้ตัวอย่างรวมแต่ละเดือนประมาณ 26,520 ครัวเรือน ในจำนวนนี้เป็นตัวอย่าง จากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 1,560 ครัวเรือน จากในเขตเทศบาลอื่น ๆ ประมาณ 15,120 ครัวเรือน และจากนอกเขตเทศบาล ประมาณ 9,840 ครัวเรือน

เนื่องจากการสำรวจด้วยวิธีการเลือกตัวอย่าง ดังนั้นในบางปีจึงจำเป็นต้องจัดทำโครงการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของครัวเรือนขึ้นก่อน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนครัวเรือน ประเภทครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ฯลฯ ซึ่งอยู่ในชุมชนอาคารหรือหมู่บ้านที่ตกเป็น ตัวอย่าง แล้วจึงนำข้อมูลดังกล่าว มาใช้เป็นกรอบในการเลือกครัวเรือนตัวอย่างสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียด ทางด้านประชากร การย้ายถิ่น การมีงานทำและการไม่มีงานทำ รายได้ ฯลฯ ของโครงการสำรวจภาวะการทำงาน ของประชากรต่อไป

6. รายการข้อมูลที่สำคัญที่จะรวบรวม

6.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบุคคล เช่น อายุ เพศ ความเกี่ยวข้องกับหัวหน้าครัวเรือน และสถานภาพสมรส

6.2 ข้อมูลการย้ายถิ่น เช่น ลักษณะการย้ายถิ่น และเหตุผลในการย้ายถิ่น

6.3 การศึกษา ได้แก่ ชั้นการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จ

6.4 ข้อมูลทางด้านการมีงานทำ หรือการว่างงาน ข้อมูลของผู้ที่มีงานทำจะทำการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะอาชีพ ประเภทของอุตสาหกรรมที่ทำ สถานภาพการทำงานตลอดจนชั่วโมงการทำงาน ผลตอบแทนที่ได้รับจากการทำงานทั้งที่เป็นตัวเงินและผลประโยชน์อื่น ๆ

6.5 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ว่างงานเช่น ความพร้อมในการทำงาน ระยะเวลาในการหางานทำ ลักษณะงานที่เคยทำครั้งสุดท้าย ได้แก่ อาชีพ อุตสาหกรรม และสถานภาพการทำงาน

7. การออกรายงานผล

ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ จะนำมาประมวลผล และจัดพิมพ์เผยแพร่ในรูปของรายงานผลการสำรวจ โดยจะเสนอข้อมูลเป็น

รายเดือน	ในระดับภาค และทั่วราชอาณาจักร มีตารางข้อมูลสถิติประมาณ 10 ตาราง
รายไตรมาส	ในระดับภาค และทั่วราชอาณาจักร จำแนกเป็นเพศ ชาย หญิง แต่ละภาค มีตารางข้อมูลสถิติ ประมาณ 18 ตาราง
รายไตรมาส	ในระดับจังหวัด เสนอเฉพาะข้อมูลที่แสดงลักษณะทางด้านแรงงาน เพื่อใช้ประกอบการวางแผนในระดับจังหวัด แต่ละจังหวัดมีตารางข้อมูลสถิติ ประมาณ 7 ตาราง จำแนกเป็นเพศ ชาย หญิง

เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ขั้นเตรียมงาน ปฏิบัติงานสนาม ประมวลผล จัดทำรายงาน ในแต่ละเดือนใช้เวลาประมาณ 3 เดือน

พระราชบัญญัติสถิติ

พ.ศ. 2508

.....
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2508

เป็นปีที่ 20 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถิติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2508”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2495

บรรดา บท กฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“สถิติ” หมายความว่า ข้อมูลแสดงยอดจำนวนที่เก็บรวบรวมจากสำมะโน การสำรวจ บันทึก ทะเบียน รายงาน หรือเอกสารอื่น ๆ

“สำมะโน” หมายความว่า การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประชากร เศรษฐกิจ การเกษตร อุตสาหกรรม ธุรกิจและการอื่น เพื่อใช้ประโยชน์ในทางสถิติ โดยการแจงนับจากทุกหน่วยเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ

“การสำรวจ” หมายความว่า การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประชากร เศรษฐกิจ การเกษตร อุตสาหกรรม ธุรกิจและการอื่น เพื่อใช้ประโยชน์ในทางสถิติ โดยการแจงนับจากบางหน่วยเป็นตัวอย่างเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ

“หน่วยสถิติ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักงานหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งปฏิบัติงานที่มีลักษณะในทางสถิติ

"รัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า องค์การของรัฐบาลหรือหน่วยธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการมีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ

"บันทึก" หมายความว่า ข้อความหรือข้อเท็จจริงบรรดาที่ใช้ในกิจการซึ่งได้ทำขึ้นไว้เป็นหลักฐาน ไม่ว่าจะเป็นหนังสือหรือรูปลักษณะอื่นใด

"เคหสถาน" หมายความว่า ที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือน โรง เรือ หรือแพ ที่งคนอยู่อาศัย และหมายความรวมถึงบริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยนั้นด้วย จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม

"สำนักงาน" หมายความว่า ที่ซึ่งใช้เป็นประกอบกิจการ เช่น เรือน โรง เรือ หรือแพ และหมายความรวมถึงบริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นประกอบกิจการงานนั้นด้วย จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม

"พนักงาน" หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการสถิติแห่งชาติแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"พรกงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) รวบรวมสถิติจากหน่วยสถิติ
- (2) จัดวางผังสำมะโนและจัดทำสำมะโน
- (3) ส่งเสริมพัฒนางานสถิติของรัฐ และส่งเสริมงานสถิติของเอกชน
- (4) จัดวางผังรวม ประสาน และกำกับ บรรดาโครงการและกิจการสถิติของรัฐในทางวิชาการ
- (5) ร่วมและประสานงานกับหน่วยสถิติในการรวมการประมวลและการวิเคราะห์สถิติ
- (6) แนะนำและให้คำปรึกษาแก่หน่วยสถิติเกี่ยวกับแผนงาน ระเบียบวิธี ใบแบบ ใบกำหนดข้อถาม ตลอดจนเอกสารต่าง ๆ อันเป็นคู่มือ คำอธิบาย และคำชี้แจงประกอบใบแบบ หรือใบกำหนดข้อถามที่หน่วยสถิติทำขึ้นสำหรับใช้เกี่ยวกับสถิติ
- (7) จัด หรืออำนวยความสะดวก หรือเก็บรวบรวม ทำข้อคัดย่อ ประมวลและวิเคราะห์เกี่ยวกับภาวะมูลฐานของประเทศจากสำมะโนและการสำรวจ
- (8) กำกับงานทางวิชาการที่เกี่ยวกับการจัดวางผังสำรวจ หรือการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์สถิติของหน่วยสถิติ
- (9) จัดหรืออำนวยความสะดวกวิจัยในทางวิชาการสถิติ
- (10) จัดทำวารสารสถิติและโฆษณาข้อมูลสถิติ
- (11) จัดให้มีห้องสมุดเก็บรักษาหนังสือและเอกสารวิชาการและเอกสารสถิติ และแลกเปลี่ยนหนังสือและเอกสารดังกล่าว

(12) จัดให้การศึกษาอบรมวิชาสถิติ

(13) ร่วมและประสานงานสถิติกับรัฐต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ

มาตรา 6 ให้เลขาธิการสถิติแห่งชาติมีอำนาจแต่งตั้งพนักงาน เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 7 ให้มีคณะกรรมการสถิติแห่งชาติคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการอื่นไม่เกินสิบคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง และผู้แทนกระทรวงทุกกระทรวงเป็นกรรมการ เลขาธิการสถิติแห่งชาติเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา 8 ให้คณะกรรมการสถิติแห่งชาติ มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและแนะนำ แก่สำนักงานสถิติแห่งชาติ

มาตรา 9 ให้คณะกรรมการสถิติแห่งชาติซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 3 ปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการสถิติแห่งชาติในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้น หรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการสถิติแห่งชาติ ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการสถิติแห่งชาติที่พ้นจากตำแหน่ง อาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้

มาตรา 10 นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 9 กรรมการสถิติแห่งชาติพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ดาย

(2) ลาออก

(3) เป็นคนล้มละลาย

(4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

มาตรา 11 การประชุมของคณะกรรมการสถิติแห่งชาติ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา 12 การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 13 ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ถ้าคณะกรรมการสถิติแห่งชาติเห็นสมควรจะแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อทำการใด ๆ ตามที่มอบหมาย หรือจะเชิญบุคคลใดมาให้อรรถาธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็นก็ได้

ให้นำความในมาตรา 11 และมาตรา 12 มาใช้บังคับแก่การประชุมอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 14 หน่วยสถิติใดจะเสนอตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อดำเนินงานสถิติ ให้หน่วยสถิตินั้นส่งโครงการอันมีรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะ แผนงาน และระเบียบวิธี พร้อมทั้งประมาณการค่าใช้จ่าย ตามแบบซึ่งสำนักงานสถิติแห่งชาติกำหนด ไปยังสำนักงานสถิติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบก่อน

มาตรา 15 เมื่อจะทำสำมะโนหรือกำสำรวจ เพื่อปฏิบัติการตามโครงการสถิติใด ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ในพระราชกฤษฎีกาจะอย่างน้อยให้ระบุ

- (1) อายุแห่งพระราชกฤษฎีกา
- (2) วัตถุประสงค์ในการทำสำมะโนหรือการสำรวจ
- (3) เขตท้องที่ที่จะทำสำมะโนหรือการสำรวจ
- (4) บุคคลซึ่งจะต้องกรอกรายการในใบแบบหรือใบกำหนดข้อมูลตาม
- (5) หน่วยสถิติที่จะทำสำมะโนหรือการสำรวจ

มาตรา 16 เมื่อได้ตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 15 แล้ว ให้เลขาธิการสถิติแห่งชาติประกาศกำหนด

(1) ใบแบบและใบกำหนดข้อมูลตาม และวิธีการกรอกรายการในใบแบบและใบกำหนดข้อมูลตาม

(2) ระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานจะส่งใบแบบหรือใบกำหนดข้อมูลตามแก่บุคคลซึ่งจะกรอกรายการ

(3) ระยะเวลาที่ผู้กรอกรายการจะต้องส่งคืนใบแบบและใบกำหนดข้อมูลตาม ซึ่งได้กรอกรายการแล้ว แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงาน หรือหน่วยสถิติ

การประกาศตามมาตรา 16 ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 17 ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงาน ไม่พบบุคคลซึ่งจะต้องกรอกรายการในใบแบบหรือใบกำหนดข้อมูลตาม หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ส่งใบแบบหรือใบกำหนดข้อมูลตามแก่บุคคลใด ๆ ที่มีอายุเกินยี่สิบปี ซึ่งอยู่หรือทำงานในเคหสถาน หรือสำนักงานของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบบุคคลดังกล่าว ให้ปิดใบแบบหรือใบกำหนดข้อมูลตามไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ เคหสถานหรือสำนักงานของบุคคลนั้น

เมื่อได้ปฏิบัติตามบรรทัดเกณฑ์ และเวลาได้ล่วงพ้นไปสิบห้าวันแล้ว ให้ถือว่าบุคคลซึ่งจะต้องกรอกราชการในใบแบบหรือใบกำหนดข้อถาม ได้รับใบแบบหรือใบกำหนดข้อถามแล้ว

มาตรา 18 พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน หรือสำนักงานของบุคคลซึ่งจะต้องกรอกราชการในใบแบบหรือใบกำหนดข้อถาม ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อให้บุคคลนั้นแสดงหลักฐานหรือเอกสารเกี่ยวกับการกรอกราชการในใบแบบหรือใบกำหนดข้อถาม หรือเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อความหรือตัวเลขที่ได้กรอกในใบแบบหรือใบกำหนดข้อถาม ในการนี้ บุคคลนั้นต้องให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานตามสมควร

มาตรา 19 ในการปฏิบัติตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงาน แสดงบัตรประจำตัว เมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 20 ให้หน่วยสถิติส่งสำเนารายการสถิติทุกอย่างอันได้จัดทำขึ้นแก่สำนักงานสถิติแห่งชาติ

มาตรา 21 บรรดาข้อความหรือตัวเลขเฉพาะบุคคล หรือเฉพาะรายที่ได้กรอกในใบแบบหรือใบกำหนดข้อถามนั้น ต้องถือเป็นความลับโดยเคร่งครัด ห้ามมิให้ผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เปิดเผยข้อความหรือตัวเลขนั้นแก่บุคคลใด ๆ ซึ่งไม่มีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แก่การสอบสวน หรือการพิจารณากรณีที่บุคคลนั้นต้องหาว่ากระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 22 ผู้ใดไม่กรอกราชการในใบแบบ หรือใบกำหนดข้อถาม ตามวิธีการที่เลขาธิการสถิติแห่งชาติกำหนดตามมาตรา 16(1) หรือไม่ส่งคืนใบแบบ หรือใบกำหนดข้อถามที่ได้กรอกราชการแล้ว แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงาน หรือหน่วยสถิติ ภายในระยะเวลาที่เลขาธิการสถิติแห่งชาติกำหนด ตามมาตรา 16(3) หรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน ซึ่งปฏิบัติตามมาตรา 18 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 23 ผู้ใดกรอกข้อความหรือตัวเลขในใบแบบหรือใบกำหนดข้อถามโดยรู้ว่าเป็นเท็จ หรือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือตอบข้อถามอันเป็นเท็จ แก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน ซึ่งปฏิบัติตามมาตรา 18 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 24 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 21 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 25 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้ง
พนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ถนอม กิตติขจร
นายกรัฐมนตรี

(คัดจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม 82 ตอนที่ 73 วันที่ 7 กันยายน พุทธศักราช 2508 หน้า 693)

พระราชกฤษฎีกา
การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร
พ.ศ. 2543

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2543
เป็นปีที่ 55 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วราชอาณาจักร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 15
แห่งพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2508 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด
สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 34 และมาตรา 35 ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาการสำรวจภาวะการทำงานของ
ประชากร พ.ศ. 2543”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป

มาตรา 3 พระราชกฤษฎีกานี้ให้มีอายุห้าปี

มาตรา 4 ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ทำการสำรวจภาวะการทำงานของ
ประชากรเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและสภาพการทำงานของประชากรทั่วราชอาณาจักร
เพื่อใช้ในการวางแผนกำลังคน การกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมของประเทศ

มาตรา 5 เขตท้องที่ที่จะทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรได้แก่ทุกเขตท้องที่
ทั่วราชอาณาจักร

มาตรา 6 ให้เจ้าบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ผู้ประกอบกิจการโรงงานหรือ
เจ้าของสำนักงานซึ่งอยู่ในเขตท้องที่ตามมาตรา 5 เป็นผู้กรอกรายการในใบแบบหรือใบกำหนดข้อมูลตาม

มาตรา 7 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาการสำรวจภาวะของประชากร พ.ศ. 2543 จะหมดอายุในวันที่ 30 มีนาคม 2549 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จะทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรต่อไป เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและสภาพการทำงาน of ประชากรที่ราชอาณาจักรในรายละเอียดต่าง ๆ เช่น ชื่อ อายุ เพศ ความเกี่ยวพันในครอบครัว สถานภาพสมรส การเคลื่อนย้ายถิ่นที่อยู่ จำนวนของผู้มีงานทำและว่างงาน จำนวนผู้มีงานทำตามชนิดของอาชีพและประเภทของอุตสาหกรรม ลักษณะการทำงาน ชั่วโมงการทำงานเวลาการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับสูงและระดับกลาง ตลอดจนรายได้ของแต่ละบุคคล เพื่อนำข้อมูลนั้นมาใช้ในการวางแผนกำลังคน กำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(คัดจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม 117 ตอนที่ 115ก ลงวันที่ 4 ธันวาคม 2543)